

P6_TA(2005)0408

A gazdasági migráció

Az Európai Parlament állásfoglalása a gazdasági migráció kezelésének európai uniós megközelítéséről (COM (2004)0811 - 2005/2059(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a gazdasági migráció kezelésének európai uniós megközelítéséről kiadott zöld könyvére (COM(2004)0811),
- tekintettel az emberi jogokról szóló egyetemes nyilatkozatra, különösen annak a szabad mozgásról és tartózkodásról, valamint a visszatérés jogáról szóló 13. cikkére,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre, különösen annak 8. cikkére a magán- és a családi élet tiszteletben tartásáról,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára, különösen annak 15. cikkére a szabad szakmaválasztásról és a munkához való jogról,
- tekintettel a „tanulmány a jogszerű és jogszerűtlen migráció közötti kapcsolatokról” című bizottsági közleményre (COM(2004)0412),
- tekintettel az „első éves jelentés a migrációról és az integrációról” című bizottsági közleményre (COM(2004)0508),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága 2004. december 15-i, ill. 2005. január 24-i, a „jogszerű és jogszerűtlen migráció közötti kapcsolatokról” szóló bizottsági közleményre vonatkozó állásfoglalására,
- tekintettel a bevándorlásról, integrációról és munkáltatásról szóló, 2004. január 15-i, bizottsági közleményre vonatkozó állásfoglalására¹,
- tekintettel az Amszterdami Szerződésre, mely a bevándorlás és menekültügy területén feladatokat és felelősséget helyezett a Közösség hatáskörébe és az EK-Szerződés 63. cikkére,
- tekintettel az 1999. október 15-16-i tamperei, a 2001. december 14-15-i laekeni, a 2002. június 22-i sevillai és a 2003. június 19-20-i thesszaloniki Európai Tanács következtetéseire,
- tekintettel a 2004. október 14-i, a szabadság, biztonság és a jog érvényesülése térségének jövőjéről, valamint annak legitimitása és hatékonysága erősítését célzó feltételekről szóló, a Tanácsnak és az Európai Tanácsnak címzett javaslatára²,

¹ HL C 92. E, 2004.4.16., 390. o.

² HL C 166. E, 2005.7.7., 58. o.

- tekintettel a 2004. november 4-5-i brüsszeli Európai Tanács következtetéseire és a bennük foglalt Hágai Programra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, továbbá a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményeire (A6-0286/2005),
- A. mivel - a munkavállalóknak a tagállamokba való irányított bevándorlása és a teljes körű foglalkoztatottság érdekében - a Közösség fejlesztési politikájával összhangban lévő, a személyek a Közösség területén belüli szabad mozgáshoz való jogának hatékony érvényesítésével összefüggő közös migrációs politika kidolgozása az Unió feladata kellene, hogy legyen,
 - B. mivel nem létezik átfogó és összehangolt keretet biztosító európai migrációs politika, és az Európai Uniónak és tagállamainak szükségük van arra, hogy kezelni tudják a meglévő migrációs folyamatokat,
 - C. mivel az EU-nak minél hamarabb rendelkeznie kell egy valós európai bevándorlási politikával,
 - D. mivel a gazdasági bevándorlás segíthet a már létező migrációs folyamatok kezelésében, hiszen egyik jelentős potenciális hatása az illegális migráció csökkentése, és mivel az illegális emigránsok feketepiacon és emberkereskedelemben való kihasználásának leküzdésében további áttételes hatása is lehet,
 - E. mivel a gazdasági migráció csak részben oldja meg a Közösség demográfiai vagy gazdasági nehézségeit; illetve mivel a globalizáció kihívásainak legyőzéséhez erőfeszítésekre van szükség, annak érdekében, hogy a gazdaságpolitika és a munkaerőpiac területén új megoldások szülessenek különös tekintettel mind a nők, mind a férfiak esetében a karrier és a családi élet egyensúlyára valamint az azonos munkáért azonos bért elvére,
 - F. mivel az európai bevándorlási politikának az ember alapvető jogainak tiszteletben tartásán kell alapulnia a hatályban lévő nemzetközi egyezményeknek megfelelően,
 - G. mivel az európai aktív népesség öregedési előrejelzései és az idővel a generációk közötti szolidaritást nyomasztó jövőbeli fenyegetések újabb szükségleteket gerjesztenek mind a szakképzett, mind a szakképzetlen munkaerő iránt minden tagállamban,
 - H. mivel a bevándorlás szempontjából a tagállamok származási országból célországgá váltak,
 - I. mivel a migrációs mozgások nem csak a külső határokkal rendelkező tagállamokat érintik, hanem az Európai Unió egészét, annál inkább szükség van egy közös politika elfogadására a bevándorlás terén,
 - J. abban a meggyőződésben, hogy az Európai Uniónak – mint belső határokkal nem rendelkező térségnek – külső határainak védelme terén közös, koherens és hatékony megközelítést kell elfogadnia, és a kölcsönös tisztelet és szolidaritás alapjain nyugvó és a nemzetközi emberi jogi kötelezettségeknek megfelelő, közös vízum-, menekültügyi és

bevándorlási politikát kell kidolgoznia az európai társadalmi biztonság garantálása érdekében; ennek a politikának tiszteletben kell tartania az alapvető jogokat, és magában kell foglalnia a diszkriminációk, a rasszizmus és az idegengyűlölet elleni küzdelmet, valamint globális, kiegyensúlyozott és emberséges módon kell szabályoznia a migrációt,

- K. mivel 2006. január 23-án lejár a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelv¹ átültetésére vonatkozó határidő, és mivel ezen irányelv szerint, amennyiben harmadik országok állampolgárai öt éven át jogszerűen egy tagállamban tartózkodnak, „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást szerezhetnek, és ennek eredményeként egy másik tagállamban is tartózkodási jogot szerezhetnek,
- L. úgy ítélve, hogy a gazdasági okokból történő bevándorlás nagy kihívást jelent az Európai Unió számára, és közös megközelítést tesz szükségessé a migrációs kérdés szigorúan nemzeti látásmódjával szemben,
- M. mivel a bevándorlásnak bizonyítottan pozitív hatása van a munkaerőpiacra (dinamizmus) és ezért inkább lehetőségként kellene üdvözölni, mint biztonsági kérdésként elkönyvelni,
- N. mivel a gazdasági migrációval foglalkozó politikáknak a lisszaboni stratégiához és az európai foglalkoztatási stratégiához kellene kapcsolódnia,
- O. abban a meggyőződésben, hogy a jogszerű bevándorlást és beilleszkedést szabályozó intézkedéseket olyan intézkedéseknek kell kísérniük, melyek védik a külső határokat, visszafordítási politikát követnek, segítik az illegális bevándorlás és az emberkereskedelem, valamint a bevándorlók feketemunkában való kihasználásának leküzdését,
- P. abban a meggyőződésben, hogy a legális bevándorlás politikájának sikere egy olyan átfogó és proaktívabb, a teljes integráció elérését célzó stratégia alkalmazásától is függ, amely több társadalmi, gazdasági és állampolgársági intézkedést, valamint bevezető programokat és nyelvi képzést tartalmaz, mivel a bevándorlási és integrációs politikákat nem szabad külön-külön vizsgálni,
- Q. mivel minden, az EU területén törvényesen letelepedett bevándorló részére biztosítani szükséges a családban éléshez való jog tiszteletben tartását az emberi jogokról szóló európai egyezménynek megfelelően, és mivel szükséges a család egyesítési jogról szóló, 2003. szeptember 22-i 2003/86/EK tanácsi irányelv² felülvizsgálata e jog tiszteletben tartásának garantálása érdekében,
- R. abban a tudatban, hogy az Európai Unió és tagállamai, valamint a származási ország közötti együttműködés rendkívüli jelentőséggel bír ezen a téren, és valóságos közös fejlesztési politikának kell kísérnie,
- S. mivel minden tagállamnak ratifikálni kellene az összes vendégmunkás és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi egyezményt,
- T. mivel az illegális foglalkoztatás az egyik legnagyobb ösztönző erő az illegális bevándorlás

¹ HL L 16., 2004.1.23., 44. o.

² HL L 251., 2003.10.3., 12. o.

mögött, és ezért a tagállamoknak jobban kellene törekedni az illegális foglalkoztatás visszaszorítására, illetve az illegális bevándorlókat alkalmazók elrettentésére és büntetésére,

1. sajnálattal veszi tudomásul a Tanácsnak a jogszerű bevándorlást érintő minden kérdésre vonatkozó döntését az egyhangú döntés elve és a konzultációs eljárás fenntartásáról; ezzel szemben úgy tekinti, hogy e téren a hatékony és átlátható jogszabályok elfogadásának egyetlen útja az együtdöntési eljárás;
2. emlékeztet, hogy a migránsok nagy mértékben hozzájárultak, és ma is hozzájárulnak a tagállamok gazdasági, kulturális és társadalmi virágzásához és fejlődéséhez;
3. úgy véli, hogy a gazdasági migráció pozitív emberi jelenség, amely mindig is elősegítette a civilizációk fejlődését és a kulturális és technológiai cserét;
4. sajnálja, hogy a Tanácsnak mindeddig nem sikerült egységes bevándorlási politikát kialakítania, és lényegében e politika büntetőjogi részére összpontosít (visszafogadási megállapodások, rendőri ellenőrzések a határokon, stb.);
5. hangsúlyozza, hogy az európai integráció egyik elsődleges célkitűzése az alapvető jogok és nemzetközi emberi jogokkal kapcsolatos kötelezettségek tiszteletben tartására épülő közös bevándorlási politika tényleges kialakítása, amely célkitűzést a 2004. november 4-5-i Hágai Program kifejezetten megismételt;
6. emlékeztet arra, hogy a választójog kérdése a tagállamok hatáskörébe tartozik;
7. úgy véli, hogy a migráns munkavállalók társadalmi és politikai beilleszkedésének előmozdítása céljából nekik azonos jogokat kell biztosítani; felhívja ezért a tagállamokat, a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket, hogy az Európai Unió területén legalább öt éve huzamosan tartózkodó bevándorlók választójogát a helyi és európai választásokon elismerjék;
8. felhívja a tagállamokat, hogy vezessenek be külön az álláskeresés megkönnyítésére tervezett tartózkodási engedélyeket;
9. felkéri a Bizottságot az ENSZ közgyűlése által 1990. december 18-án elfogadott, a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi egyezmény valamennyi intézkedésének átvételére a migráns munkások integrációját célzó határozatokban és kerethatározatokban; a 2005. február 24-i, az EU-nak az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága Genfben tartott 61. ülészakával (2005. március 14-22)¹ kapcsolatos prioritásairól és az ehhez kapcsolódó ajánlásokról szóló állásfoglalásával, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság SOC/173 állásfoglalásával² összhangban felhívja a tagállamokat, hogy sürgősen ratifikálják az említett egyezményt, amit eddig egyetlen tagállam sem tett még meg;
10. hangsúlyozza, hogy a migrációt differenciált módon kell megközelíteni a belépés oka – mint például menedékkérés, szökés vagy gazdasági migráció – szerint;

¹ *Elfogadott szövegek*, P6_TA(2005)0051.

² Avis SOC/173, 2004.6.30.

11. felhívja a tagállamokat, hogy azonnal távolítsanak el minden akadályt az EU polgárok szabad mozgása elől;
12. úgy véli, hogy az európai uniós bevándorlási politikának globális és koherens megközelítést kell alkalmaznia, amely a különböző politikai területek közti összhangra és nem csupán a tagállamok munkaerő-piaci követelményeire támaszkodik;
13. ragaszkodik hozzá, hogy alakítsanak ki közös bevándorlási politikát annak érdekében, hogy véget lehessen vetni a bevándorlás törvényes útjai hiánya miatt sebezhetővé vált munkaerő széleskörű kizsákmányolásának;
14. felhívja a Bizottságot, hogy a gazdasági migráció európai keretének megtervezésénél vegye figyelembe a tagállamok különböző politikáit és tapasztalatait, és hangsúlyozza, hogy folyamatosan vizsgálni kell a bevándorlási politika más EU politikákra, beleértve a kereskedelmi politikára tett hatását;
15. támogatja, hogy könnyítsék és tegyék hatékonyabbá a tartózkodási engedéllyel, munkavállalás érdekében való belépés feltételeit a harmadik országok állampolgárainak alkalmazottként vagy önálló vállalkozóként történő munkavállalására, valamint az időnőmunkát vagy határozott idejű munkát végzők számára a tartózkodási és munkavállalási engedélyekre vonatkozó minimumszabályokat;
16. elengedhetetlennek tartja a szolidaritás erősítését az új tagállamokkal, a bevándorlók beilleszkedését érintő intézkedések kialakításában;
17. megállapítja, hogy az általános szabályozás célja távlatokat nyitni az illegális bevándorlók előtt, de az nem helyettesíti a bevándorlással foglalkozó lényegi politikákat, és gazdasági migránsok toborzására sem alkalmas;
18. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a már uniós területen lévő bevándorlók helyzetét (menedékjogot kérők, migráns dolgozók családtagjai, tanulók, illegális bevándorlók és mások), akik törvényes elismerés nélkül, de már részt vesznek az Unió gazdasága fellendítésében;
19. hangsúlyozza, hogy a gazdasági migráció a megoldás részét képezi Európa előregedési és gazdasági problémáiban, és úgy véli, hogy a tagállamoknak új megközelítéseket kell alkalmazniuk a gazdasági és munkaügyi politikák területén – beleértve a szakmai és magánélet összeegyeztetésére vonatkozó politikákat – amennyiben a globalizált világ kihívásainak meg kívánják felelni;
20. emlékeztet arra, hogy az EU munkapiacának problémáit nem csupán gazdasági migrációval kellene megoldani, hanem az innováció és az új technológiák ösztönzésével, a termelékenység növelésével és az EU idősebb dolgozói foglalkoztatásának ösztönzésével;
21. ajánlja a Tanácsnak megfelelő kezdeményezések elindítását, az információcserék és a politikák jobb koordinációjának megkönnyítése érdekében;
22. felhívja a Bizottságot, hogy elemezze a tagállamoknak a jogszerűtlen bevándorlás leküzdésére irányuló kipróbált gyakorlatait;
23. emlékeztet, hogy mekkora jelentőséggel bír az, hogy az Európai Unió záradékokat

csatoljon minden általa kötött társulási és együttműködési megállapodás mellé a migrációs mozgások közös kezeléséről és a jogszerűtlen bevándorlás esetén kötelező visszafordításról;

24. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsanak figyelemfelkeltő és tájékoztató kampányt a lakosság körében a törvényes bevándorlási politikákról és ezek pozitív hatásairól az állampolgárok aggodalmainak eloszlatása, valamint a bevándorlásról való pozitív kép kialakítása érdekében;
25. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be irányelvre irányuló javaslatot az Európai Unió területére munkavállalás céljából érkező harmadik országbeli állampolgárok beengedésének minimális és elégséges feltételeinek meghatározásáról azzal a fő céllal, hogy nyissanak törvényes csatornákat a bevándorlásnak;
26. úgy véli, hogy ennek a jogalkotási aktusnak hivatkozási alapul szolgáló átfogó – és nem ágazati – keretet kell meghatároznia;
27. meggyőződése, hogy a szubszidiaritás elvének figyelembe vétele mellett ajánlatos összevont igazgatási eljárást folytatni a gazdasági migránsok munkavállalási és tartózkodási engedélyének kiadására;
28. megjegyzi, hogy a gazdasági migráns ezen rendszer szerinti bebocsátásának elvileg konkrét álláshoz kell kapcsolódnia; felhívja ugyanakkor a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az álláskeresők és az önálló vállalkozók számára kiadható különleges tartózkodási engedélyek lehetőségét;
29. felhívja a tagállamokat, hogy fontolják meg speciális, kombinált tartózkodási és munkavállalási engedélyek bevezetését, amelyek megkönnyítik a szezonális vagy határozott idejű munkára érkező dolgozók felvételét;
30. úgy véli, hogy az illegális bevándorlás és a feketemunka gyakoriságának csökkentése érdekében a javaslatnak rendelkeznie kellene a migráns munkavállalók munkakeresés céljából történő belépéséről is;
31. felhívja a Bizottságot, hogy egyértelműen határozza meg a gazdasági bevándorlók jogait és kötelességeit;
32. felhívja a Bizottságot, hogy határozzon meg olyan visszafordítási politikát, amely az önkéntes visszatérés elősegítésén alapul, beleértve a származási országban eszközölt támogató intézkedéseket;
33. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az esetleges túltartózkodók ügyét, figyelembe véve a munkaviszony és a tartózkodás időtartamát, a családtagok jelenlétét és a beilleszkedés mértékét;
34. felhívja a tagállamokat, hogy a munkamigráció engedélyezésénél a gazdasági érdekek mellett más szempontokat is vegyenek figyelembe, hogy az engedélyezés az érdekek egyensúlyát tükrözze;
35. felhívja a Bizottságot, hogy fontolja meg minimális követelmények kialakítását a felvételi normák és a külföldi diplomák hitelesítését illetően;

36. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki és a tagállamokkal közösen alkalmazzon a statisztikai adatok objektív nyilvántartására vonatkozó iránymutatásokat, hogy ily módon a tagállamokban és a származási országokban zajló migrációról és annak gazdasági hatásairól, valamint a fennálló munkaügyi követelményekről teljes és többszemponútú képet lehessen alkotni az egész Európai Unióban;
37. tudatában van annak, hogy a tagállamok felelősek a harmadik országból származó és a területükön tartózkodó állampolgárok kiválasztását és számának meghatározását érintő döntésekért, ugyanakkor támogatja a tagállamokból származó adatok értékelését és átfogó becslések összeállítását;
38. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a gazdasági bevándorlókat foglalkoztatni kívánó európai cégek számára helyi és/vagy regionális információs/kapcsolattartó pontok kiépítésének lehetőségét;
39. felhívja a tagállamokat, hogy bocsássonak statisztikai adatokkal alátámasztott becsléseket a Bizottság rendelkezésére annak érdekében, hogy ezek alapján előrejelzéseket lehessen készíteni a teljes Európai Unió munkaerő-szükségletéről;
40. ösztönzi a tagállamokat egy álláshirdetéseket tartalmazó honlap elkészítésére, hogy ezzel friss és a nyilvánosság számára hozzáférhető információkkal szolgáljanak a jelentkezők számára, valamint hogy az EURES honlapon tegyék elérhetővé az álláshirdetéseket;
41. felhívja a Bizottságot, hogy a következő cselekvési tervének kidolgozása keretében irányozzon elő egy rendelkező részt, amely lehetővé teszi a legjobb gyakorlatok kicserélését a tagállamok között az integráció terén;
42. emlékeztet az egyes tagállamoknak az integrációban betöltött felelős szerepére, mely jogokat és kötelezettségeket von maga után nem csak a befogadó társadalmak, de a bevándorlók számára is; felhívja a tagállamokat politikáiknak a „nyitott koordinációs módszer” segítségével történő összehangolására a Tanács által a 2004. november 19-én elfogadott, az EU bevándorlási politikájáról szóló közös alapelvek alapján;
43. felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon olyan szabályozást, amellyel meg lehet győződni arról, hogy a gazdasági migránsok a fejlődő országokba történő visszatérésüket követően is hozzáférnek az európai társadalombiztosítási rendszerbe befizetett pénzeszközeikhez;
44. felszólítja a tagállamokat, hogy kísérik fokozott figyelemmel a gyereket nevelő, dolgozó bevándorló nők sajátos helyzetét, különösen a határozott időre szóló munkaszerződésekkel járó jogokat illetően.
45. kéri a befogadó tagállamokat és a migránsok származási országait, hogy kössenek egyezményeket az egyik vagy másik országban megszerzett olyan jogok átvitelének biztosítására, mint az adott minőségben, szakképzettséget igénylő munkakörben eltöltött idő, illetve a társadalombiztosítás;
46. hangsúlyozza, hogy a fejlődő országokból származó migránsok által hazájukba utalt pénzeszegek jelentősen meghaladják a fejlesztési támogatás keretében utalt összegeket és jelentőségük hatalmas a millenniumi fejlesztési célok – a szegénység legyőzése – elérése érdekében, és felhívja az illetékes intézményeket, hogy az átutalásokat lehetőség szerint alacsony átutalási díj kiszabásával segítsék;

47. hangsúlyozza a befogadó társadalom, valamint a bevándorlók és származási közösségeik közti együttműködés létesítésének fontosságát;
48. szükségesnek ítéli a migrációs jelenség közfelfogásának megváltoztatását Európában, nevezetesen a diszkrimináció, a rasszizmus és az idegengyűlölet elleni aktív harccal, valamint a migrációk történelmének az iskolai programokba való beiktatásával;
49. támogatja tanult emberek cseréjének („brain-circulation”) ösztönzését a közösségi preferencia elvének azon személyekre való kiterjesztésével, akik hazájukba való visszatérésük előtt már több évig az EU-ban dolgoztak;
50. úgy véli, alapvető fontosságú, hogy az európai bevándorlási politika konkrét megoldásokat kínáljon az agyelszívás problémájára;
51. felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul kezdjen párbeszédet a származási országok kormányaival annak érdekében, hogy a jogalkotásban olyan egyensúly alakuljon ki, mely lehetővé teszi a migrációt és a szakmai tapasztalat kiépítését; felhívja, hogy ezen párbeszéd során az érintett országokkal együttműködve fokozza konkrét intézkedések kidolgozását azon szektorokban, melyek különösen érintettek az agyelszívás által;
52. felhívja az érintett tagállamokat, hogy a potenciális bevándorlókat azelőtt tájékoztassák törvényes lehetőségeikről és kilátásairól, mielőtt elhagynák származási országukat, és felhívja a Bizottságot, hogy támogassa az azonos országban működő tagállamok diplomáciai és konzuli szolgálatainak összehangolását azért is, hogy a bevándorlókat olyan tagállamok felé irányítsák, amelyek a szakmai képzettségüknek megfelelő területen befogadó kapacitással rendelkeznek;
53. hangsúlyozza, hogy elengedhetetlen az igazságos bánásmód és a pártatlan jogok biztosítása a migránsok számára;
54. hangsúlyozza, hogy a közös migrációs politikának figyelembe kell vennie azon okokat, melyek miatt a migránsok – néha életük kockáztatása árán – Európába jönnek, és ennek következtében a fejlesztés terén megvalósuló együttműködés aktív, közös politikájával kell társulnia;
55. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy ne csak az EU és a származási országok közötti együttműködést, hanem a származási országok egymás közötti együttműködését is erősítsék, különösen az európai szomszédsági politikába bevont országok között, az AKCS-országok között, valamint előbbieik és utóbbiak között;
56. elvárja a Bizottságtól, hogy a fejlődő országokból származó emberekkel való szervezett kereskedelem elleni intézkedéseivel a tettesek büntetésére összpontosítson és ne az áldozatokat kriminalizálja; megállapítja, hogy sok, az emberkereskedelem áldozatául esett nőnek nincs jogi védelemhez, illetve társadalombiztosításhoz való hozzáférése;
57. felhívja a Bizottságot, hogy a gyermekmigrációt a gazdasági migráció önálló aspektusaként ismerje el és az Európai Unió alapjogi chartájának 24. cikke alapján biztosítsa a kiskorú migránsok jogainak védelmét;
58. úgy véli, hogy a harmadik országok közötti migráció szabályozása hozzájárul majd mind a migránsok ember- és munkajogi területen történő védelméhez, mind az emberkereskedők

hatékony büntetőjogi felelősségre vonásához és elítéléséhez;

59. javasolja a Bizottságnak, hogy a fejlődő országokba visszatért jogszerű migránsok számára – azon migránsokhoz képest, akik először vándorolnak be az Európai Unióba – tegye lehetővé a könnyített újbóli bevándorlást az Európai Unióba, ezzel méltányolva az ilyen személyek köre által szerzett beilleszkedési tapasztalatot;
60. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.